

İSTANBUL
9°C / 6°C

EURO 6,01 % 0,87 | USD 5,27 % 0,16 | ALTIN 219,22 % 0,93

Yazarlar Gündem Siyaset Türkiye Yerel Yönetim Dünya Ekonomi Kültür Çizerler Spor Yaşam Teknoloji Eğitim Sağlık Fotoğraf Video

Muhterem Nur
hakkında suç duyurusu

KuirFest için geri sayım

Hayko Cepkin'den iki
yeni şarkı

'Gerçek sanatçı alkış
dinlemez'

Ana Sayfa

Kültür-Sanat

Konser

'Klasik müzikte ödül sadece araç'

'Klasik müzikte ödül sadece araç'

Daha 21 yaşında ama onu dünyaca ünlü müzisyenimiz Fazıl Say'ın veliahtı olarak gösterenlerin sayısı hiç de az değil. Ancak Can Çakmur, ne kazandığı sayısız ödülü ne de birilerinin yerine geçmeyi umursuyor. Müzisyenin asıl amacının dinleyicilere eşi benzeri olmayan bir deneyim yaşatmak olduğunu söylüyor

Bunlarla da ilgilenebilirsiniz

- 2018'deki müzik dünyamız
- Aydın Gün Teşvik Ödülü'nün sahibi Can Çakmur oldu
- Samsun'da 'Atatürk'ü Anma Konseri'...

Beğen 92

G+ Paylaş

Tweetle

Takip et: @cumhuriyetgzt

Facebook'ta paylaş

WhatsApp

Tumblr

E-posta

Deniz Ülkütekin

Yayınlanma tarihi: 12 Ocak 2019 Cumartesi, 11:54

Çan Çakmur, henüz 21 yaşında oldukça genç bir piyanist, geçen kasım ayında Japonya'da yapılan Uluslararası 10. Hamamatsu Müzik Yarışması'nda birincilik kazanarak klasik müzik dünyasının gündemine geldi. Öncesinde de uluslararası yaş kategorilerinde çok sayıda ödülü olan Çakmur, sırf icra yeteneği değil müzikal anlamdaki birikimiyle dikkat çekiyor. Kendisiyle, kısacık yaşamına sığdırdığı başarılar ve müzikal kariyeri üzerine bir söyleşi yaptık.

Video Haber

Kar festivali kazalarla
başladı

Kadıköy'de
Venezüella'ya destek
eylemi

19 dairesi, 9
otomobili vardı şimdi
bir odaya muhtaç

En Çok...

+ okunanlar

+ yorumlananlar

- beğenilenler

Aboneler için

Reklam Google tarafından kapatıldı

Bu reklamı gösterme

Neden bu reklam? ⓘ

Profesörlerden etkilendim

Aslında ilk aşkınız gitar bildiğim kadarıyla. Eğer böyle devam etseydiniz belki bugün genç bir rock müzik yeteneğiyle konuşuyor olabilirdik.

Gitar çalmak istedim sadece. Eğer bir şekilde olaylar farklı gelişseydi ve gitar ile başlasaydım ne olurdu hiç kestiremiyorum. İnsanın çaldığı enstrüman, onun müzikal algısını da şekillendiriyor. Yine de muhtemelen klasik müzik beni hangi enstrümanı çalarsam çalayım kendisine çekecekti; ancak bu durumda tamamen başka bir müzikal kişiliğe sahip olurum.

İlk olarak ne zaman müzik dünyasında sesinizi duyurdunuz?

Bu soruya cevap vermek çok zor. Bunun üzerine hiç düşünmedim. "Acaba insanlar beni tanıdı mı?" düşüncesi ile müzisyen olunabileceğini sanmıyorum. 2012 yılında Roma Yarışması'nın gençler kategorisini kazandım. Bir yarışma kazanmak, bir anlamda çeşitli kapıları açan bir kimlik kartıdır. 2012 yılında ilk kez bir kimlik kartına sahip olum denebilir.

Ne zaman bu işi profesyonel olarak yapmaya karar verdiniz?

Bir önceki soruya yanıtlımın aksine, piyano çalmayı mesleğim haline getirmeye karar verdiğim günü dahi hatırlıyorum. 2010 yılında, ilk kez yurtdışında bir yaz akademisine katılmıştım. Oradaki ortam, ders aldığım profesörlerin hayatı nasıl yaşadıkları beni çok etkilemişti. Bir haftanın sonunda ders aldığım hocalara bu işi profesyonel olarak yapıp yapamayacağımı sorduğumu hatırlıyorum. Onların da "olabilir, bunu yapabilecek imkânın var" dediklerini...

Andersen bana duymayı öğretti

Diane Andersen'in ustalık sınıfında geçirdiğiniz dönem size müzikal anlamda ne kattı?

Diane Andersen'le ilişkimiz bir hoca-öğrenci ilişkisinin çok ötesinde. O benim bütün müzikal algımı şekillendirdi. Hiçbir zaman beni kendisinin bir kopyası haline getirmeden sanata dair felsefi yaklaşımını bana aktardı. Bu sayede müziğe aynı pencereden baktığımı düşünüyorum. Andersen bana şunları öğretti demek değerini düşürmek olur; çünkü o aslında bir bütün olarak müziği duymayı, anlamayı ve çözümlemeyi öğretti. Şu anda Almanya'da Franz Liszt Üniversitesi'nde bir başka harika profesörle, Grigory Gruzman'la çalışıyorum. Andersen'le çalışmalarım da bunun yanında devam ediyor. Çok farklı kişilikler olsalar da birbirlerini tamamladıklarını düşünüyorum.

Uzun süredir Güher ve Süher Pekinel'in TÜPRAŞ tarafından desteklenen Dünya Sahnelerinde Genç Müzisyenler Projesinde yer alıyorsunuz. Projeden biraz bahsedebilir misiniz?

Bu program genç müzisyenler için bir burs programından çok daha fazlası. Yurtdışında eğitimimizi mümkün kılmak için burs ve enstrüman desteği sağlıyor bize. Klasik müzikte bir hayat ve kariyer yolu çizmek çok zor. Karanlık bir kuyuya atlamak gibi. Burada bizim doğru yolda kalmamız, hayatımızı yönetmemiz ve kaybolmamamız için her birimizi ayrı bir özenle takip ediyorlar. Dahası, programdaki diğer müzisyenler ile beraber oda müziği yapıyoruz, konserler veriyoruz. Bu çok önemli, çünkü oda müziği sadece bir başka müzikal tür değil, insanın sanatsal ve kişisel gelişiminde önemli rol oynayan bir araç.

Hamamatsu Piyano Yarışması'nın klasik müzik dünyasındaki uluslararası öneminden bahsedebilir misiniz?

Hamamatsu Piyano Yarışması, ödül kazanan bir piyanistin dünya çapında bir kariyere sahip olmasını sağlayabilecek kadar önemli bir yarışma. Şu anda önümde İsviçre'den BIS firması ile tüm dünyada dağıtımı yapılacak ve benim için ilk olacak bir CD kaydı, sonrasında iki yıl boyunca Kıta Avrupa'sının, Britanya'nın ve tabi Japonya'nın önemli salonlarında ve önemli orkestra ve şeflerle ciddi miktarda konser var. Bunların yanında,

yarışmanın ödülllerinden biri olarak, Britanya'nın klasik müzik alanında köklü menajerlik firmalarından biri ile çalışmaya başlıyorum. Ancak akılda tutulması gereken bir gerçek daha var; bir yarışma kapıları açabilir ancak kişi kendisi o kapıdan geçmelidir. Müzik yarışmalarının diğer dallardan daha farklı bir yönü var sanırım. Örneğin sporda, bir atlet için amaç bir yarışmayı ya da turnuvayı kazanmaktır. Bir müzisyen için ise bu ancak bir araç olabilir.

Beklenti baskı yaratıyor

Yarışmada hangi eseri çalarak birinciliğe ulaştınız?

Yarışma toplam 4 turdan oluşuyordu. Japonya'da bulunduğum yaklaşık bir ay boyunca bu turlarda çeşitli dönemlerden farklı eserler çaldım. Yarışmanın dördüncü (final) turunda ise Liszt'in Birinci Piyano Konçertosu'nu Takaseki Ken yönetiminde Tokyo Senfoni Orkestrası ile çaldım.

Henüz çok genç yaştasınız ve sizi Fazıl Say ile karşılaştıranlar var. Bu durum üzerinizde bir baskı oluşturuyor mu? Geleceğe yönelik kendinize nasıl bir hedef belirlediniz?

Bunu duymak bir mutluluk ve onur. Beklenti her zaman baskı yaratır, bu kabullenmek zorunda olduğumuz bir gerçek. İnsanlar nadiren bir konser dinlemeye hiçbir şey beklemeden gelirler. Konserlerin tanıtımı, çoğunlukla söz konusu konserin ne kadar özel ve etkileyici olacağı üzerine yapılır. Sırf bu bile bir beklenti oluşturur. Müzisyenin sorumluluğu, insanların evlerine özel bir deneyim geçirmiş olarak dönmelerini sağlamaktır. Bu baskıyı her müzisyen yaşamı boyunca bir sorumluluk duygusu olarak hisseder. Eğer gerilerde bir yerde, Fazıl Say'ın veya başka birinin "ayakkabılarını doldurmak" bir baskı unsuruysa bile bunu hissetmedim. Geleceğe yönelik hedeflere gelince, hayatın sürprizlerle dolu olduğunu unutmamak gerekiyor. Temel olarak hedefimin müzik yapmak ve olabildiğince çok şey deneyimlemek olduğunu söyleyebilirim.

Sanatı da kaybettik

Klasik müzik 20. yüzyılda önemli bir evrim geçirdi ve öncesindeki dönemlerden tarz notasyon ve his anlamında epeyce farklılık gösteriyor. Siz 20. yüzyıl bestecileriyle haşır neşir misiniz yoksa işin daha klasik tarafında mı yer alıyorsunuz?

20. yüzyıl dediğimizde aklımıza gelen bestecilerin en önemli eserlerini yazmalarından bugüne neredeyse yüz yıl geçti. Bu müziğin inanılmaz derecede modern duyulmasının bence iki nedeni var: Bunlardan birincisi geçmiş yüzyılların müziğine saplanmış olmamız ve müzikal zevkimizin o yönde evrilmiş olması. İkincisi ise bu bestecilerin gerçekten yeni bir şey ortaya koymayı başarmış olmaları. 20. yüzyıl bestecileri, kanımca artık müzik tarihinde klasikler arasına girdi. Ancak bu eserler, dinleyici açısından bazı istisnalar hariç, belki de hiçbir zaman "klasikler" arasına giremeyecekler. Yirminci yüzyılın acılarıyla dolu ilkyarısında, insanlığın yaşadığı vahşet ve iki Dünya Savaşı boyunca ölen milyonlarca insan tek kaybımız değildi. Bir şekilde yeni sanata ihtiyacımızı da kaybettik. Şu anda hâlâ hayatta olan bir bestecinin bir eserinin, bir programın baş eseri yapıldığına ne sıklıkta rastlıyoruz? Bence asıl üstünde durmamız gereken konu bu. Neden hâlâ yüz yıl öncesinin müziğini yeni müzik olarak adlandırıyoruz?

Mozart ve Haydn

En çok hangi dönem ve bestecileri yorumlamayı seviyorsunuz? Hangi bestecileri yorumlamaktan o kadar zevk almıyorsunuz?

Klasik ve erken romantik dönemlere özel bir yakınlık hissettiğimi söyleyebilirim. Mozart, Haydn ve özellikle Schubert çalmaktan keyif alıyorum. Diğer yandan, herhangi bir besteciye sevmeme hakkını kendimde bulamıyorum. Bazı bestecileri anlamakta daha çok zorluk çekebiliyorum tabii ki. Örneğin Çaykovski veya Rahmaninof'u her ne kadar çok sevsem de duymak isteyeceğim şekilde yorumlayabildiğimi sanmıyorum.